

Høringsnotat

Høring av krav til merking av enkelte engangsprodukter av plast og endring av definisjonen av "bringe i omsetning" i produktforskriften § 2b-2

Forslaget gjelder endring av produktforskriften, og innebærer at det innføres krav til merking av enkelte engangsprodukter av plast.

Den som bringer i omsetning disse produktene i Norge, skal sørge for at de er merket i henhold til merkekravene. Merkingen skal bidra til å redusere forsøpling ved å informere og bevisstgjøre forbrukere om at produktene inneholder plast, og til bedre avfallshåndtering av disse produktene og unngå at de kastes i toalettet. I EU vil kravene til merking tre i kraft 3. juli 2021 og vi har lagt til grunn at det samme skjer i Norge.

Negative konsekvenser av merkekravet vil i hovedsak være omstillingskostnader knyttet til utarbeidelse og trykking av ny merking på produktene. For produkter som bringes i omsetning på EU-markedet må dette gjøres uavhengig av den norske forskriften. Fordi EUs forordning om harmoniserte merkekrav er forsinket, blir det kort tid for produsentene å tilpasse seg, med tilhørende kostnad og risiko for at varer uten merking vil kasseres om produktene ikke bringes i omsetning før kravet trer i kraft. Samlet sett er Miljødirektoratets vurdering at forskriftsforslaget ikke kommer til å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Miljødirektoratet har blitt kontaktet av flere aktører som påpeker at det ikke er teknisk gjennomførbart å overholde en så kort frist. EUs regelverk åpner ikke for unntak, utover merking med klistremerker det første året. Det er ikke mulig med ytterligere overgangsordninger dersom Norge skal overholde sine EØS-rettslige forpliktelser. Siden det er flere måter å bringe et produkt i omsetning på, er det imidlertid rom for produsenter og importører å tilpasse seg slik at produkter som allerede er produsert i eller importert til Norge før 3. juli ikke må kasseres.

Forslaget innebærer også endringer i definisjonen av "bringe i omsetning" i produktforskriften § 2b-2. Denne endringen har betydning for det allerede vedtatte forbudet mot enkelte engangsprodukter av plast, som også vil tre i kraft 3. juli 2021.

Vedlagt er forslag til endringsforskrift. Vi ber om kommentarer til forslaget innen 12.05.2021.

Bakgrunn

EU-kommisjonen vedtok direktiv (EU) 2019/904 om å redusere miljøkonsekvensene av enkelte plastprodukter, heretter "direktivet om plastprodukter", den 5. juni 2019. Direktivet skal bidra til å redusere miljøkonsekvensene av visse plastprodukter samt å fremme utviklingen av en sirkulær økonomi. Artikkel 7 i direktivet stiller krav til tydelig merking av enkelte engangsprodukter av plast. Den 17. desember 2020 vedtok Kommisjonen forordning (EU) 2020/2151 om harmoniserte merkekrav for enkelte engangsprodukter i plast. Dette er en gjennomføringsrettsakt som utfyller kravene til merking i direktivet.

Tydelig merking av disse plastproduktene skal bidra til å redusere forsøpling ved å informere og bevisstgjøre forbrukere om at produktene inneholder plast, samt å oppnå en bedre avfallshåndtering for disse produktene og unngå at de kastes i toalettet. Forordningen med harmoniserte krav til merking gjelder fra 3. juli 2021, samme dato som kravet om merking i direktivet trer i kraft.

Kommisjonen skal publisere en veileder med eksempler på hva som er å anse som engangsprodukter av plast og som omfattes av direktivet. Det skal også utarbeides en rekke underliggende rettsakter knyttet

til de ulike bestemmelsene i direktivet, blant annet gjennomføringsrettsakten om harmoniserte merkekrav. Veilederen og gjennomføringsrettsakten om merking skulle etter fristene i direktivet vært publisert 3.juli 2020, men ble forsinket, og veilederen er ennå ikke vedtatt.

Ingen av rettsaktene er inntatt i EØS-avtalen ennå. Siden rettsaktene er EØS-relevante, legges det til grunn at de vil bli tatt inn i EØS-avtalen om kort tid, og at Norge dermed vil bli forpliktet til å gjennomføre dem i norsk rett.

Klima- og miljødepartementet (KLD) ga 19. november 2020 Miljødirektoratet i oppdrag å utforme forslag til forskriftsregulering ved å innta merkekravet som et produktkrav i produktforskriften. Miljødirektoratet sender nå forskriftsforslaget på høring sammen med en konsekvensvurdering.

Hovedinnholdet i reguleringen

Direktivet om plastprodukter retter seg mot plastprodukter som er hyppig funnet på europeiske strender. Dette inkluderer en rekke engangsprodukter av plast, men også utstyr til fiskeri, akvakultur og fritidsfiske som inneholder plast. Kommisjonen har anslått at direktivet regulerer 86 % av engangsplasten som finnes på europeiske strender. I tillegg retter direktivet seg spesifikt mot alle produkter av okso-nedbrytbar plast. Direktivet inneholder en rekke ulike bestemmelser om omsetningsforbud, reduksjon i forbruk, funksjonskrav, merkekrav, utvidet produsentansvar, separat innsamling av drikkeflasker og holdningsskapende arbeid. Forbudene er tatt inn i produktforskriften, og vil tre i kraft 3. juli 2021. Forskriftsforslaget som dette høringsnotatet handler om, gjelder kravene i direktivets artikkel 7 om merking av enkelte engangs plastprodukter. I tillegg foreslås det enkelte endringer i den norske forskriften som påvirker omsetningsforbudet, som vil omtales nærmere under.

Følgende produkter er omfattet av krav om merking dersom de er laget helt eller delvis av plast og er ment for engangsbruk:

- Sanitetsprodukter som bind, tamponger og innføringsshylstre for tamponger
- Våtservietter til personlig pleie og husholdningsbruk
- Tobakksprodukter med filtre og filtre som markedsføres for bruk sammen med tobakksprodukter
- Drikkebegre

Fra 3. juli 2021 skal slike produkter som bringes i omsetning ha tydelig merking på emballasjen eller selve produktet om at produktet inneholder plast, om riktig avfallshåndtering, og om de negative miljøeffektene ved forsøpling og annen uønsket avfallshåndtering, som for eksempel om produktene kastes i toalettet.

Med "emballasje" menes salgsemballasje og multiemballasje. Salgsemballasje er i emballasjedirektivet (direktiv 94/62/EF) definert som emballasje som er utformet på en slik måte at den på salgsstedet utgjør en salgsenhet for den endelige brukeren. Multiemballasje eller sekundær emballasje er emballasje som er utformet slik at den på salgsstedet utgjør en samling av et visst antall salgsenheter, uansett om den selges slik til den endelige brukeren eller forbrukeren eller om den kun brukes til å fylle på hyllene på salgsstedet; den kan fjernes fra produktet uten at dets egenskaper endres.

Ifølge direktivet om plastprodukter og forordningen om harmoniserte merkekrav skal noen produkter ha merking på emballasjen og noen skal ha merking på selve produktet;

- Sanitetsprodukter: Emballasje med en overflate på 10 cm² eller mer skal merkes
- Våtservietter: Emballasje med en overflate på 10 cm² eller mer skal merkes
- Tobakksprodukter: Enhetspakninger og ytre emballasje for tobakksprodukter med filtre med en overflate på 10 cm² eller mer; og emballasje for filtre som brukes sammen med tobakksprodukter med en overflate på 10 cm² eller mer, skal merkes
- Drikkebegre: Selve drikkebegrene skal merkes; drikkebegre som er laget delvis av plast skal ha påtrykt merking; drikkebegre som er laget helt og holdent av plast skal enten ha påtrykt eller gravert/preget merking

Forordningen inneholder harmoniserte spesifikasjoner for merkingen, som plassering, størrelse og design inkludert fargebruk. Teksten på merket skal være på det nasjonale språket til det landet der produktet bringes i omsetning. EU-kommisjonen har i et informasjonsnotat av 16. mars 2021¹ publisert en lenke til grafiske filer for piktogrammene. Her er lenken til de grafiske filene:

https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/single-use-plastics/sups-marking-specifications_en

Teksten "Plastic in product" skal på norsk være "PLAST I PRODUKTET".

Teksten "Plastic in filter" skal på norsk være "PLAST I FILTERET".

Teksten "Made of plastic" skal på norsk være LAGET AV PLAST.

Merkekravet gjelder produkter som bringes i omsetning. "Bringe i omsetning" er definert som å gjøre et produkt tilgjengelig på markedet i en EØS-stat for første gang, se artikkel 3 (6) i direktivet. Det å bringe et produkt i omsetning, kan etter definisjonen bare skje én gang. Videre er "gjøre et produkt tilgjengelig på markedet" definert som "enhver levering av et produkt for distribusjon, forbruk eller bruk på markedet i en EØS-stat i forbindelse med kommersiell virksomhet, mot betaling eller gratis", jf. direktivets artikkel 3 (7). Når et produkt er levert for distribusjon, forbruk eller bruk på markedet for første gang, vil det regnes for å være brakt i omsetning.

EUs "Blue guide" (2016/C 272/01) om gjennomføringen av EUs produktreguleringer, gir nærmere veiledning om når et produkt kan anses levert for distribusjon, forbruk eller bruk på markedet for første gang. Det fremgår av veiledningen at levering kan skje på ulike måter. Dersom det er skjedd en fysisk leveranse eller det er inngått en avtale om leveranse etter at produktet er produsert i eller importert til Norge, anses normalt produktet for å være brakt i omsetning. Levering kan imidlertid også omfatte et tilbud om distribusjon, bruk eller forbruk av varer som allerede er produsert i eller importert til Norge, dersom tilbudet kan resultere i en faktisk leveranse.

Enhver videre aktivitet, f.eks. videre levering fra distributør til distributør eller fra distributør til sluttbruker, vil være å gjøre produktet tilgjengelig på markedet. Selv om et produkt kan gjøres tilgjengelig på markedet flere ganger, kan det altså bare bringes i omsetning én gang. Med andre ord gjelder merkekravet det *første leddet i forsyningskjeden* innenfor det norske markedet, typisk produsenter og importører, og ikke de senere leddene i kjeden.

Merkekravet gjelder produkter som bringes i omsetning fra og med 3. juli 2021. Produkter som er brakt i omsetning *før* dette, kan fortsatt gjøres tilgjengelig på markedet uten merking *etter* 3. juli. I en overgangsperiode vil det altså være mulig og lovlig å selge produkter uten merking.

I en overgangsperiode kan merkingen av emballasje/produkter som bringes i omsetning før 4. juli 2022 skje ved å sette på klistremerker.

Endringer av dagens regelverk

Gjeldende rett

I Norge er plastprodukter omfattet av ulike krav og regler. Regelverket stiller også krav til håndteringen av avfall som stammer fra plastprodukter. Lov om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) har et forbud mot forsøpling i § 28. Forsøplingsforbudet er generelt, og gjelder derfor også alle produktene som er omfattet av dette forskriftsforslaget dersom de ender opp som forsøpling.

Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) har bl.a. til formål å forebygge at produkter medfører miljøforstyrrelse, bl.a. i form av forstyrrelse av økosystemer, forurensning, avfall, støy og lignende, jf. lovens § 1 første ledd bokstav b. Produktforskriften

¹ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0316\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0316(01)&from=EN)

inneholder reguleringer av stoff, stoffblandinger og produkter som kan medføre helseskade eller miljøforstyrrelse. Forskriften regulerer bl.a. miljøfarlige stoffer i plastprodukter. Det er derimot ingen krav i regelverket til merking av engangsprodukter i plast i dag.

Gjennomgang av forslaget til endringer

Vi anbefaler å gjennomføre de nye merkekravene i produktforskriften med hjemmel i produktkontrollovens § 4 første ledd bokstav a.

Miljødirektoratet foreslår å ta inn merkekravene gjennom en ny bestemmelse i kapittel 2b om regulering av enkelte produkter av plast. Dette kapitlet inneholder allerede forbud mot enkelte produkter av plast som også stammer fra direktivet om plastprodukter, og som vil tre i kraft 3. juli 2021. Miljødirektoratet mener det er hensiktsmessig at regler som stammer fra samme EU-rettsakt gjennomføres på samme sted i regelverket så langt dette passer.

Forslaget til ny bestemmelse gir et påbud om merking for den som bringer i omsetning de angitte produktene, altså produsenter eller importører. Merkingen skal være underlagt de harmoniserte kravene i forordningen. Forordningen foreslås gjennomført ved henvisning i bestemmelsens andre ledd. Forslaget til endringsforskrift er vedlagt dette høringsnotatet sammen med EUs forordning om fastsettelse av harmoniserte spesifikasjoner for merking.

Endring av definisjonen av "bringe i omsetning" i produktforskriften § 2b-2

Direktivet om plastprodukter inneholder definisjoner av hva som menes med "bringe i omsetning" og "gjøre tilgjengelig på markedet". Ved gjennomføringen av forbudet i direktivet mot å bringe i omsetning enkelte engangsprodukter i plast i norsk rett, ble det inntatt definisjoner i produktforskriften kapittel 2b som var ment å skulle tilsvare direktivets definisjoner. Det har imidlertid, i etterkant av at produktforskriften kapittel 2b ble fastsatt, blitt klart at definisjonene i produktforskriften kapittel 2b ikke fullt ut samsvarer med direktivets definisjoner.

Bringe i omsetning er definert i produktforskriften § 2b-2 som "å gjøre et produkt tilgjengelig på EØS-markedet for første gang". Videre er *gjøre et produkt tilgjengelig på EØS-markedet* definert som "enhver levering av et produkt for distribusjon, forbruk eller bruk på EØS-markedet i forbindelse med kommersiell virksomhet, mot betaling eller gratis". Direktivet definerer *bringe i omsetning* som "the first making available of a product on the market of a Member State" (engelsk oversettelse), og *gjøre et produkt tilgjengelig på markedet* som "any supply of a product for distribution, consumption or use on the market of a Member State in the course of a commercial activity, whether in return for payment or free of charge" (engelsk oversettelse). De norske definisjonene viser til EØS-markedet som helhet, mens definisjonene i direktivet viser til markedet i hver medlemsstat.

Denne forskjellen får betydning for fortolkningen av omsetningsforbudene i produktforskriften §§ 2b-3 og 2b-4, og vil også få betydning for de nye merkekravene som foreslås gjennomført i samme kapittel i produktforskriften. Vi ser derfor behov for å endre definisjonene i produktforskriften § 2b-2 slik at disse viser til det norske markedet istedenfor å vise til EØS-markedet i sin helhet, for å sikre at disse fullt samsvarer med direktivets definisjoner.

Vi foreslår at *bringe i omsetning* defineres som "å gjøre et produkt tilgjengelig på det norske markedet for første gang", og at *gjøre et produkt tilgjengelig på det norske markedet* defineres som "enhver levering av et produkt for distribusjon, forbruk eller bruk på det norske markedet i forbindelse med kommersiell virksomhet, mot betaling eller gratis".

Betydningen av endrede definisjoner for omsetningsforbudene i §§ 2b-3 og 2b-4

Omsetningsforbudet i direktivet om plastprodukter innebærer et forbud mot å bringe i omsetning enkelte engangsprodukter i plast, herunder sugerør og plastskjeer, etter 3. juli 2021. Forbudet er gjennomført i norsk rett i produktforskriften kapittel 2b, som trer i kraft 3. juli 2021.

Omsetningsforbudene i direktivet og i produktforskriften må tolkes og forstås i lys av definisjonene av å bringe i omsetning. Forslaget til endring av definisjonene i produktforskriften kapittel 2b, vil sikre at

omsetningsforbudene i direktivet gjennomføres i norsk rett med tilsvarende innhold som i EU, slik at Norge overholder sine EØS-rettslige forpliktelser. Forslaget vil innebære at det også vil være forbudt etter §§ 2b-3 og 2b-4 å importere engangsprodukter fra andre EØS-stater til Norge for å bringe dem i omsetning på det norske markedet etter 3. juli 2021, selv om produktene er brakt i omsetning i andre EØS-stater før 3. juli 2021. Det innebærer også at produkter som er importert fra andre EØS-stater før 3. juli men som ikke er brakt i omsetning på det norske markedet før 3. juli, ikke lovlig kan bringes i omsetning i Norge etter 3. juli. Omsetningsforbudene har med disse endringene et noe annerledes innhold enn det som i dag er vedtatt i produktforskriften kapittel 2b.

Konsekvensvurderingen av omsetningsforbudene legger til grunn et forbud mot omsetning av produktene i Norge etter 3. juli 2021, uavhengig av om produktene tidligere er omsatt i andre EØS-stater. Dette betyr at vurderingen av konsekvenser i høringsnotatet om forbud mot enkelte produkter av plast fortsatt vil være gjeldende med endret definisjon av "bringe i omsetning".

Kunnskapsgrunnlag

Produktene som er omfattet av merkekravet er laget helt eller delvis av plast. For mange er det opplagt at plastkopper og plastglass er laget av plast, men det er ikke sikkert at alle er klar over at pappbegre som regel har et tynt belegg av plast på innsiden, eller at våtservietter, bind, tamponger og tobakksfiltre inneholder plast. Merkingen skal bidra til å bevisstgjøre forbrukere om at produktene inneholder plast og kan ha negativ påvirkning på naturen og dyreliv, og derfor ikke skal kastes i naturen eller i toalettet.

På oppdrag fra Miljødirektoratet har Mepex og Eunomia utarbeidet rapporten "Reduced littering of single use plastics"² som bl.a. har undersøkt hvor stort årlig forbruk det er av disse produktene og hvor mye avfall som genereres. Dette er vist i Tabell 1.

Tabell 1. Oversikt over årlig forbruk og avfallsgenerering for plastprodukter omfattet av krav om merking i direktivet om plastprodukter^{Feil! Bokmerke er ikke definert.}

	Forbruk (millioner enheter per år)	Generert avfall (tonn 2018)
Drikkebegre	106 ³	1 490
Sigarett-filtre	800	96
Sigarett-plastemballasje	126	1
Våtservietter	599	650
Bind	229	1 420
Tamponger	249	1 360

Det er stor usikkerhet knyttet til tallene for forbruk og generert mengde avfall, og ikke minst om i hvilket omfang de ulike produktene ender som forsøpling i naturen. Det er grunn til å tro at det vil variere mellom de ulike produktgruppene. Mepex anslår en forsøplingsrate på mellom 3 % og 15 % for de ulike produktene. De anslår videre at 90 % av dette plukkes opp gjennom gatefeiing, strandrydding

² Mepex 2019, *Reduced Littering of Single-Use Plastics*

<https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2019/mai-2019/reduced-littering-of-single-use-plastics/>

³ Norwaste estimerte forbruket av drikkebegre til å være 550 millioner per år i notatet *Sammenstilling av resultater - Bistandsoppdrag for Miljødirektoratet om engangsartikler relatert til SUP-direktivet (2020)*. Det store avviket understreker usikkerheten i tallene.

eller i avløpsrenseanlegg, dvs. at mellom 0,3 % og 1,5 % av generert avfall ender i naturen. Det er stor usikkerhet knyttet til disse estimatene.

I EU er sigarettneiper, sanitetsprodukter og drikkebegre blant de 10 engangs plastproduktene som det i antall enheter er flest av på europeiske strender⁴.

Det er ikke så vanlig å finne våtservietter på strender i Norge. Derimot finnes våtservietter i økende grad generelt i naturen fordi folk har de med seg på tur, og ettersom de ikke brytes ned på lik linje med vanlig toalettpapir ender de opp som forsøpling i naturen⁵.

Våtservietter, bind og tamponger blir også kastet i toalettet, og dette kan medføre tetting av rør eller at avfallet havner som forsøpling i sjøen, selv om nok mye fanges opp i avløpsrenseanleggene og håndteres av disse.

Forsøpling av sigarettneiper er et stort problem i Norge, og er nr. 2 på listen over urban forsøpling med 21,3 % av antall enheter⁵. På strender i EU rangerer tobakksfiltre som nummer to av engangs plastprodukter som det er funnet flest enheter av.

Plastemballasjen til tobakksprodukter bidrar også til forsøpling. Plastfolie utgjør en stor andel av forsøplingen både i urbane strøk og på strender/langs kysten. Det antas at plastfolien rundt sigarettpakker bidrar til denne forsøplingen ettersom det meste av røyking foregår utendørs. Plasten som omslutter sigarettpakken, øker sigarettens levetid og hindrer dem i å bli tørre og foreldet⁵.

Engangs drikkebegre med plast brukes blant annet ofte som on-the-go kopper til kaffe. Disse finnes i mindre grad som marin forsøpling, men er en stor bidragsyter til urban forsøpling⁵. Drikkebegre er også omfattet av bestemmelsen om redusert forbruk i direktivet om plastprodukter.

Konsekvenser av krav til merking

Forslaget om å gjennomføre forordningen om merkekrav i Norge innebærer en harmonisering med vedtatt EU-regelverk og ingen særnorske krav. Det er på dette tidspunktet ingen mulighet til å påvirke innholdet i forordningen. Selv om vi er forpliktet til å gjennomføre forordningen, skal det synliggjøres konsekvenser av gjennomføringen.

Konsekvenser av gjennomføring av forordningen i Norge vil være begrenset til å gjelde de produktene som bringes i omsetning i Norge. Produkter som bringes i omsetning i EU vil måtte følge kravene i EUs regulering, uavhengig av gjennomføringen av forordningen i Norge. Produsenter som selger både i EU og i Norge vil derfor uansett måtte forholde seg til merkekravet for produktene som bringes i omsetning i EU. Konsekvensen av norsk regulering vil da være at merkingen også må gjøres på norsk. Produsenter som selger i Norge, og ikke i EU, ville ikke måttet forholde seg til merkekravet dersom forordningen ikke hadde blitt gjennomført i Norge. Dersom det finnes slike produsenter, vil konsekvensene av reguleringen være av noe større betydning. Så langt har vi ikke fått informasjon om at det er slike aktører på det norske markedet.

Merkekravet forventes å ha en positiv miljøeffekt, gjennom redusert forsøpling og dermed mindre plast i naturen. Det er ikke mulig å anslå størrelsen på effekten, da det er vanskelig å forutse hvordan forbrukerne responderer på merkingen. Videre forventes det at merkingen i tillegg vil føre til at færre kaster bind, tamponger og våtservietter i toalettet. Dette vil gi reduserte kostnader for avløpsrenseanleggene.

⁴ EUs direktiv 2019/904 om reduksjon av miljøkonsekvensene av enkelte plastprodukter

⁵ Mepex 2019, *Reduced Littering of Single-Use Plastics*

<https://www.miljodirektoratet.no/publikasjoner/2019/mai-2019/reduced-littering-of-single-use-plastics/>

De økonomiske konsekvensene av forslaget er forventet å være lave. Kostnadene er i hovedsak omstillingskostnader knyttet til utarbeidelse og trykking av ny merking for produsentene. I noen tilfeller kreves produksjon av nytt utstyr for merking (klisjeer, stanseverktøy), noe som vil være en engangskostnad. Enhetskostnaden kan påvirkes gjennom at det må trykkes flere farger på produkter, og dermed gi en varig økning i kostnader. Denne antas imidlertid å være liten. Produsenter som eksporterer sine produkter til flere land vil måtte ha ulik merking for hvert språk. Dette kan medføre en relativt høyere økning i kostnader for produksjon til små land som Norge med lite volum, enn til større land eller land med samme språk med store produksjonsvolum. Høyere produksjonskostnader medfører trolig høyere priser videre i verdikjeden, og dermed høyere priser for norske forhandlere og forbrukere.

For di EU ble ca. et halvt år forsinket med forordningen om de spesifikke merkekravene, blir det kort tid for produsentene å tilpasse seg. Krav til merking vil i praksis være et omsetningsforbud mot produkter uten merking fra 3.juli 2021. Miljødirektoratet har blitt kontaktet av flere aktører som påpeker at den korte fristen ikke er teknisk gjennomførbar for designendring, og at produkter som plasseres på markedet i juli allerede er bestilt og produsert og kan risikere å måtte kasseres. Vi ser at det er en risiko for at varer uten merking må kasseres om de ikke er brakt i omsetning før merkekravet trer i kraft, og at dette vil kunne medføre unødvendig svinn og dårlig ressursutnyttelse med tilhørende kostnader.

Det er beklagelig at det er så kort tid til kravet trer i kraft, men EUs regelverk åpner ikke for unntak. I overgangsperioden mellom 3. juli 2021 og 4.juli 2022 kan merkingen av emballasje/produkter skje ved å sette på klistremerker. En slik overgangsløsning reduserer risikoen for at produkter må kasseres. Samtidig har vi fått innspill fra aktører i forsyningskjeden om at bruk av klistremerker neppe er gjennomførbart for alle typer produkter omfattet av kravet, og det kan også være ressurskrevende å merke produkter på en slik måte.

Etter vår vurdering ville det vært fornuftig med ytterligere overgangsordninger, men det er ikke mulig dersom Norge skal overholde sine EØS-rettslige forpliktelser. Siden det er flere måter å bringe et produkt i omsetning på, er det imidlertid rom for produsenter og importører å tilpasse seg slik at produkter som allerede er produsert i eller importert til Norge før 3.juli ikke må kasseres.

Samlet sett er Miljødirektoratets vurdering at forskriftsforslaget ikke kommer til å medføre vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser. Vi ser imidlertid at den korte tidsfristen kan medføre utfordringer knyttet til omstilling.

Høringsfrist

Kommentarer til forslaget sendes Miljødirektoratet innen 12.05.2021

Høringsdokumenter er tilgjengelige på nettsidene til Miljødirektoratet.

Vi ber om at departementer og de enkelte organisasjonene orienterer relevante etater, underliggende forbund, medlemsbedrifter m.v. om høringen.

Eventuelle spørsmål til høringen kan rettes til: Ingunn Dale Samset, ingunn.dale.samset@miljodir.no

Vedlegg:

- Forslag til endringsforskrift
- Forordning (EU) 2020/2151 om fastsettelse av harmoniserte spesifikasjoner for merking av engangsprodukter av plast